

РЕШЕНИЕ

№ 6593

гр. София, 30.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 30.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **4788** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 121 ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма], против Решение № ПО-28/17.04.2013 г. на директора на ТД на НАП – С., потвърждаващо Постановление, изх. № 3553/20.03.2013 г. на публичен изпълнител, с което са наложени предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121 ДОПК.

Жалбоподателят, посредством адвокат поддържа заявеното с жалбата оспорване. За доказване на твърдението си ангажира гласни доказателства – разпит на свидетеля Г. И. П., който е служител на дружеството – жалбоподател. Счита решението за незаконосъобразно и неправилно. Претендира възстановяване на разноските за водене на делото, ограничаващи се до внесената държавна такса.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализа на доказателствата приема следното.

По искане на орган по приходите при ТД на НАП – С., ръководещ екипа за извършване ревизия на [фирма], публичен изпълнител при ТД на НАП – С. е наложил с Постановление, изх. № 3553/20.03.2013 г. (л. 13 от делото) предварителни обезпечителни мерки, за събиране на предполагаеми, предстоящи за установяване задължения на дружеството. Обезпечението се изразява в налагане на заповед за запор върху

движими вещи – десет на брой, описани в същото. Под номера 3 и 4 са описани съответно мултифункционален уред и четири броя инвертори, с посочване на инвентарни номера, без да са индивидуализирани подробно с други белези.

Друго дружество - [фирма], определило се като трето лице е оспорило постановлението пред директора на ТД на НАП - С., който, с обжалваното в настоящото производство Решение № ПО-28/17.04.2013 г. (л. 9) е разгледал жалбата по същество и я оставил без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуващото на спора. Жалбата против Решение № ПО-28/17.04.2013 г. на директора на ТД на НАП – С., като подадена в съответствие с изискванията на чл. 197, ал. 2 ДОПК е процесуално допустима, за да бъде разглеждана по същество.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване на вземанията” дава възможност на орган по приходите, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, ако прецени, да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Редът за налагането на мерките е указан в ал. 2, а обектът на обезпечаване и ограниченията за това са очертани в ал. 3. Публичният изпълнител като орган, който е оправомощен да наложи предварителните обезпечителни мерки следва да съобрази, дали предложението е мотивирано, и дали мерките ще бъдат съобразени с установените в ал. 3 на чл. 121 изисквания и условия. Освен това, макар да не е изрично регламентирано с чл. 121, респ. с чл. 195 ДОПК, публичният изпълнител следва да се убеди, че движимите вещи, върху които налага запора, са собственост на ревизираното лице. Законът е предвидил възможност за контрол (от директора на ТД на НАП – чл. 197, ал. 1 ДОПК) на постановлението, издадено на основание чл. 121 ДОПК, съответно – за съдебен контрол на решението на административния орган – ал. 2 на чл. 197. Общият принцип е, право на жалба да има пряко заинтересованото лице – ревизирано, чието имущество е заповорено и/или възбранено. С нормата на ал. 5, изр. първо, чл. 197 ДОПК е предвидена възможност и трети лица да могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, но само ако той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Изречение второ от същата разпоредба изрично указва, че „жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната. С други думи: А/ разпоредбата на чл. 197, ал. 5 поставя като процесуално изискване за допустимост на жалба от трето лице (в случая – ЕМ БГ С.” Е.) условието, вещите, обект на запора да са се намирали във владение на третото лице в деня на запора; Б/ указва да не бъде уважена жалбата от третото лице, ако се установи, че заповорената вещ (вещи) е била собственост на длъжника, различен от третото лице – в случая – ревизираното дружество [фирма]. Имайки предвид горните уточнения, Съдът, предвид това, че предмет на оспорване е решението на директора на ТД преценява същото като незаконосъобразно и неправилно.

Представени са с административната преписка на л.л. 23, 24 от делото, както и на л.л.

25 две справки, подписани от управителя на [фирма]. С тази на л.л. 24, в списъка на наличните машини и съоръжения са включени и 1 бр. мултифункционален уред, и 4 бр. инвертори, а в тази на л. 25 е декларирана липса на машини и съоръжения изобщо. Разминаването е обяснено с допуснатата техническа грешка.

Произнасяйки се по жалбата решаващият административен орган е изложил взаимно изключващи се и противоречащи си твърдения. От една страна, за да разгледа по същество жалбата от ЕМ БГ С." Е., явяващо се трета страна ответникът я приел за процесуално допустима (стр. 2 от решението, л. 10 от делото), позовавайки се на данъчна фактура № 208326/28.02.2013 г. (л. 38) и на приемо-предавателен протокол (л. 39). С фактурата е документирана продажба от страна на [фирма] на [фирма], на 1 бр. мултифункционален уред и на 4 бр. инвертори, а с протокола е удостоверено, че на датата на издаване на фактурата вещите са били предадени на представител на купувача – св. Г. П., който с показанията си (протокол от с.з., на л. 95 от делото) потвърждава това. От друга страна, за да отхвърли жалбата ответникът е приел (стр. 3 от решението, л.11 от делото), че: „в конкретното обезпечително производство не са представени убедителни доказателства за това, в чие владение се намират вещите към момента на налагане на предварителните обезпечителни мерки...”, понеже фактурата и протокола установяват предоставяне на вещите на [фирма] (купувача), но от подписаните от управителя на [фирма] справки (без да уточнява кои) е видно, че към 11.03.2013 г. същите вещи са налични при продавача.

Осъществявайки дължимия контрол за законосъобразност на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки ответникът е задължен да провери също, дали самият публичен изпълнител е изяснил въпроса, при налагането на запора били ли са спорните вещи собственост на длъжника – ревизираното дружество [фирма]. Вместо това той е прехвърлил тежестта на доказване на този факт, на дружеството – жалбоподател, което е недопустимо. При наличните доказателства, които директорът на ТД е счел за противоречащи си, е следвало да отмени оспореното постановление и да даде на публичния изпълнител конкретни указания, свързани с установяването на основния факт – към момента на налагане на запора описаните вещи били ли са собственост на длъжника [фирма]. С цитираната данъчна фактура е документирано прехвърляне на собствеността върху вещите, а с протокола – предаването им във владение на приобретателя. Ответникът не е изложил мотиви в решението си, защо е игнорирал тези документи, след като при преценката за допустимостта на жалбата преди това е приел, че в деня на запора вещите са били във владение на приобретателя [фирма] (аргумент от чл. 197, ал. 5, изр. първо ДОПК).

Горните съображения налагат отмяна на Решение № ПО-28/17.04.2013 г. на директора на ТД на НАП – С. и връщане на преписката за ново произнасяне, относно законосъобразността на Постановление, изх. № 3553/20.03.2013 г., издадено от публичен изпълнител, тъй като за решаването на спора по същество е необходимо да бъдат изяснени всеотрасно и пълно спорните обстоятелства.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, вр. чл. 197, ал.ал. 1 - 4 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от [фирма], Решение № ПО-28/17.04.2013 г. на директора на ТД на НАП – С., потвърждаващо Постановление, изх. № 3553/20.03.2013 г. на публичен изпълнител, с което са наложени предварителни обезпечителни мерки, на

основание чл. 121 ДОПК.

ВРЪЩА преписката на директора на ТД на НАП - С., за изпълнение на дадените с настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Териториалната дирекция на НАП – С. да възстанови на [фирма] – ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], СО, Район „Л.”, ул. М.” № 29, представлявано от управителя Д. Г. Б. разноските по делото, в размер на 10 лв. (десет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: